

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetői díjak nyiteltér és hirdetés.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetéseik meg előfizetnek:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bácsban: Schalek H., Dukas M., Oppalik A., Daube G. L. és társaság és Hercei. Brünben: Stern M.

Nyiteltér példányok 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztai önszolgálat” szövetkezet, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Hangverseny — Csáktornyan.

Nem hiába mondja egy szellemes francia: »Zene és dal a lélek tápláléka. — Bizony a közönség — és tegyük hozzá hálás közönség méltó érdeklődéssel várta már napok sőt hetek óta a mai estét, hogy elfeledkezve a külső világról, egy kis művészetnek tapsolhasson és együtt örüljön a szereplőkkel a kiérdemelt sikeren.

Összegezve a látottakat és hallottakat — főleg ez utóbbit véve — igazi műveltséget találhatott minden jelenlét azon precizitásában és finom nuancirozásban, mely a szereplők részéről kifejezést nyert, — mert a változatosan összeállított műsor minden egyes száma bő alkalmat nyújtott arra, hogy a kedély megtalálja teljes kielégítését egy ének, mint zene dolgában.

De hogy a műsor változást ne szenvedjen, — hallgassuk meg újra annak egyes számait:

A dalárda által szépen előadott bevezető dal dicséri a karmester ízlését, a közönség ezt még aránylag csekély érdeklődéssel kísérte, pedig méltatlanul, mert a képzetei növekedék igen szép példáját producálták az összetanulásnak.

De hát a közönség csak a magán énekszólomokat várta és kívánta hallani!

Rövid szünet után az előleges érdeklődés riadó tapsban nyilvánult, midőn Macs-

kássy Sándorné urnó, — kil másik művésznő társával együtt a rendezőség gyönyörű csokorral lepelt meg — kilépett az emelvényre. Tapsolt előre a közönség! mert sejtette azon műveltséget, melyben részese sülni fog.

De Pierotte dala, úgy mint azt M. S. urnó művészi képzettségű és gyakorlottsága hangján előadta, meg is érdemi az igazi érdeklődést egy zeneértő lélek részéről. — A decrescendo: midőn anyjától bu bucsuzik Pietro:

Ah nem látok tán soha“...

s a dal vége:

„Dalt kebellem visszatért falvába ő,
Ah de anyját nem találta
Sirba dől az árva nő. — — —
Amig csak élt az anyja sirján látták őt,
Látták őt, az árva szenvedőt.“

oly megindítóan szép volt, hogy méltó elismerés illeti meg az előadó urnót a szomorú dal gyönyörű előadásáért. De nem is zárkozhatott el senki a hatás elől, mely hosszu tapsban nyilvánult.

De volt az estnek egy másik — szintén kiválóan érdekes és nem kevésbé magas színvonalon álló — momentuma. Érttem Francsits Irén urhőgy szép énekét. Különbösen hangja és előadása által csak azok lehettek meglepetve, kik hangját és őt magát eddig nem ismerték, — de én,

ki számtalanszor hallottam a tiszta cséngő hangot, csak természetesnek találom azon óriási sikert, melyből ő neki az oroszlan-rész jutott. »Az én lakosom« című dal előadása annyira érzéssel és oly finomsággal történt, hogy a közönséget szinte fellelkesítette s ez oly módon nyilvánult, mint csak művésznőnél nyilvánulhat.

Rádást is kellett adnia, annyit tapsolt a közönség.

A rádás pedig állott két magyar nőtől, melyeket ő maga kísért zongorán, melyek lángra lobbantották az igaz magyar vért, s énekelte ezeket annyira bájjal és annyira kedvességgel, hogy a közönség lelkesedése nem akart határt ismerni s méltán gratulálhatott mindenki neki az est sikeréhez.

De nem szólhatunk a hölgyek sikeréről anélkül, hogy ki ne emeljük Beér Ferencz ur érdemeit. Ugy is mint az énekszólamok kísérője s mint önálló előadó is kiegyeztetten azon műveltséget, melyben előbb is részünk volt; csak kár, hogy a »le bal« című darab pianóból igen sok elveszett az által, hogy a zongora nem volt egészen nyitva s a terem tudvalegőleg sem valami jó akusztikájú, de már a rádásban, — mert itt is volt — teljes érvényre emelte szép játékát, melyet a közönség ugyis jól ismer.

Természetesen élénk megbevezetés tárgyát képezték ezen sikernek az egyes számok közti szünetekben s azután is, ugy

A „Muraköz” tárczája

A muraközi nép mellékfoglalkozásai

Gönczi Ferencztől.

„A jó gazdának mindenhez kell érteni“ szokja mondani a muraközi. Ez a „minden“ szó azonban tévatra ne vezessen bennünket. Ez alatt csak a gazdaságban előforduló s azzal összefüggésben levő munka-kört érti.

Igaz, hogy ez aztán meglehetősen terjedelmű s sokféle; mindégylet jól s egyenlő arányban nehéz eljáratítani, mert ezermesterséghez nem mindenkinek ad a jó Isten talentumot, de jó részét, a legszükségesebbeket, minden egyes iparkodik megtanulni s ezzel — tényleg — többféle mesterség elemeit űzi.

A gazdasági eszközöket (még a borona, eke, szekér stb. farészei is), egyszerűbb fa-szalmabutorokat s más aprólékos, inkább ekecselődés-kedvet feltételező, mint ügyességet igénylő eszközöket, tárgyakat maga készíti el. Azonkívül épít házat, elkészíti annak majdnem minden részét. Ha a szükség szorítja, maga vet vályogot s ki is egeti. A házán helyettesíti az asztalost, csizmadiát, sőt a kőművest s cserepezőt is. A malmos gazdák némelyike pedig egész ács.

Hosszu s meddő dolog lenne foglalkozási körének egyes részleteit — főleg azokat, melyek

más vidékek, sőt országok földművelőkéivel kövösek — elősorolni, azért itt csak azok leleltésére szorítokozunk, melyek a vidék és lakosainak jellemzőségeit tekintetben is kiemelni segítik.

A háziipar valamely nemét többé — kevésbé egész Muraközben űzik.

A hegyvidéki az ő 3 kos nyirfaprűrével, olcsó szakasztó — s vékával egész nyugoti Muraközt ellátja. A férfi hátra, az asszony fejére helyez 15—20 drb. seprűt s lerándulva a síkvidékre, házról-házra menve kínálgatják megvételre. Másutt gereblyék, törőszáritók, kalitkák, szalmaszekek, pamlagok készítésére s kelekötésre használják fel téli szabad idejüket. Fűzőkanál-sőt teknőkészítők is akadnak itt-ott; ezek tárgyaikat a vásárra állítják, vagy a közeli falvakban hordozzák körül eladás végett. A stridővidékiek fapapákat s egyszerűbb szobrocskákat faragnak, melyek karekedők útján a közeli osztrák tartományokba vándorolnak. A Dráva és Mura menti községekben a kosárfonás üzése kezd nagyobb mérvet ölteni; különösen a légrádi kosárfonók itnnek ki, kik még a vidékbeli fűzágakat is összevásárolják. Fehér s részben más ruhaneműeket is asszonyaik fonják s varrják. A nőknél a fonás egyik legfontosabb háziiparág; régi jelentőségéből azonban, mint másutt is, sokat vesztett. Régebben a hegyvidéki szegényebb leányok s asszonyok fonóba álltak, leginkább Alsó-Muraköz községeiben. Összel Katalin-vásár alkalmával — rokkáikkal kezűben — a csáktornyai piacra álltak, s a kik fonóba hívták őket, itt mindjárt megalkudtak velük. Díjazásuk a koszton kívül, minden telefont órá után 2 kr. volt. Biz' az sovánny kereset volt, mert a legkitartóbb munka

mellett sem bírtak 2 órsónál többet megfogni, s így naponként legfeljebb 4 krt. kereshettek, de legalább nem kellett saját kenyérüket fogyasztaniok.

Az alsó muraközi asszonyok sok s kitűnő vásznat készítenek, melyből eladásra is bőven jut. A környékbeli vidéket s vásárokat (Vasrad, Csáktornya, Ludbreg stb.) őik látják el házi vászonnal. Arulnak gombolyagokat, kész ingeket, gatyákat, vankos-hejakat, dunnákat, ez utóbbiakat tollal is megtöltve.

A hegyvidéki nők igen jól varrnak. Sok nő ebből tarja fenn egész családját. Kézzeel hajtható, olcsó varrógépet vesz s kész — szabónő. Az ügyesebbeket messze vidékről is felkeresik.

A háziipar körébe tartozó egyes foglalkozási nemeken kívül azonban mesterségek, melyekre a gazdaság, élelem s némely ruhaszt tekintetében nagy szüksége van a közönségre, a muraközi parasztság is elsajátítja, mert megtanulására a falusi viszonyoknál fogva utalva van.

Faluhegyen, kivált szegényebb községekben, tisztán mesterségből kevés iparos élhet meg, mert nem kap elég munkát s nagyon olcsón kell dolgoznia. Egyes iparágakat tehát megtanul maga a nép. Neki ez csak mellékfoglalkozása. Nyáron mezei munkáját végzi, télen iparágát űzi. A kinek azonban mestersége jellegénél fogva legalább hében-korban nyaron is akad dolga, az szívesen dolgozik. Ilyenek: az ács, csizmadiák, tákács, de leginkább a kovács és a molnár. A Mura és Dráva mellett, malmokkal bíró gazdák szívesebben alkalmazzanak paraszt, mint rendes iparűst molnárt. Fizetésük az őrölt gabona egytized részéből szokott állani.

hogy csekélyebb érdeklődés kísérte a képezdei dalárda által előadott „Vadászdalt”, melyet most is — mint tavaly — igen precíz előadásban hallottunk.

Ugyancsak zajos taps jutott osztályrészül a dalárdának, úgy ezen, mint a másik két szép énekszámért, ugyisintén dicséret illeti Beér Ferenc zenetanár urat a kiváló összetanításért.

Az igazán sikerült hangversenyen oly szép számu és distinguált közönség jelent meg, mint évek óta nem s ennek folytán úgy az óvodának, mint a nő egyletnek igen szép összeg jutott.

A fiatalság a hangverseny után tánczra perdült, a miről a hírek között számolok be.

Sok ilyen szép sikert!

Zala.

Alsó-Vidék, 1892. febr. 17.

Tekintetes Szerkesztő ur!

A heti munka fátalmait kipihenendő — a szegény falusi ember vasárnaponként délután — mert lévén egyébként is törvényes munkaszünet — iparkodik magának egy kis szórakozást keresni, s szívesen utazik e czéliből a közeli városba — a mi kis Muraközi községünkbe Perlakra. Itt aztán az ember bizonyosan talál magának módot, eszközt és alkalmat arra, hogy szabad idejét kedélyesen töltsen. Van a kis faluban minden — igen minden — már pedig akkor nem hiányzik semmi! épen azért néha baj is, ha ilyen kicsi a község vagy talán a farsangi évad rövid — avagy nem tudom, mi lehet az oka, de mondhatom, elég baj az, ha egyszerre jó össze minden. Így történt ez folyó hó 14 én is, a midőn legelső sorban a takarékpénztár épületében gyűlt össze a nagyközönség; a részvényesek az ügy fontosságára való tekintettel majdnem teljes számban ott voltak, midőn egyszer a takarékpénztár érdemes, mindenkiben gazdag igazgatója Böhm Szidnei ur

A hegyvidéken azon csizmadiák, kiknek jó hírük hegykerületük szűk határain is túl csap, — még más falvak vagy hegykerületekbe is elhivatnak egyes családok gazdákhoz s ott teljes ellátás s némi díjazás mellett addig dolgoznak, míg csak munkájuk akad. Némelyek pedig még a közelmúltban, faluról falura jártak s a hol munkát találtak s nyertek, ott megtelepedtek; ha végeztek, tovább vitték utjukat. E régi szokás már teljesen kialudt.

A mesterségei jól értő takácsnak egész éven át van munkája. Díjazása nagyon csekély. Teljes napi munkával legfeljebb 45—50 krra viheti fel, e szerint, ha mindennap dolgozhatnak is, évi jövedelme a legkedvezőbb esetben sem útna meg a 180 frtot, ebből pedig magányos létére sem élhetne meg tisztességesen. Jelentékeny része az ily paraszt — takácsoknak saját szükségletére dolgozik.

A hegyvidéken található a legtöbb parasztmesterember. Találunk közöttük, a fentebb felhozott iparágak művelőin kívül, kőművest, szabót, cipész és jeles esztorgályosokat és számos fazekast. Ez utóbbiak látják el csaknem az egész Muraközt edényekkel.

A gazdálkodás s a saját házi szükségletével szorosabban össze nem függő foglalkozás-nemekre rendszeren a vagyonnélküli egyének adják fejüket. Pásztor, napszámos, cséplő, vályogvető, vincerlér, tojásszedő, kereskedő s végre a halász és aranymosó csak a szegényebbek sorából telnek ki. Ha van is kevés fekvőségük, abból nem bírván megélni, ilyenmő foglalkozás által biztosítják mindennapi kenyerüket.

(Folytatjuk).

a gyűlés tárgyát megismertette Ritkaság egy választáson azt a mozgalmat, azt az érdeklődést tapasztalni, mi ott egyszerre a jelenvoltakban megszületett Foijt a korteskedés — igen, de csak szárazon, mert ital nem volt — utaltak a jelenvoltak — mindig szeretttük egymást, komám, sógor stb. tégy ügyemben, a mit tehetsz

Végre is meglett a választás, mire a választó közönség a legnagyobb rendben, — minden tüntetés nélkül meglegedettséggel — örömteljes neizeti mosolylyal hagyta el a takarékpénztári épületet s rohant egyenesen a legközelebbi igazi vendégszerető házhoz — Sosteris uram vendéglőjébe, hol a legszivesebb fogadtatásra is talált! Itt aztán kiszaradt torkát a közönség néhány hordó sörrel mosogató le.

Igen, de a falon még egy váratlan mulatságot jelző „hirdetményt” pillant meg egyik ur; hohó! mi ez? — jönnek a „tamburisták” Topliczáról! Itt maradjunk, — hallatszot a szó — meghallgassuk őket, hozzuk el az asszonyokat is hozzott fel másik oldalról! Ah mi ez, kicsik jönnek? megérkeztek a komák! No hiszen sohas tagadjuk, hogy mi férfiak nem vagyunk kíváncsiak. Már-már türelmünk fogyott, ki és be jártunk, de hiába s ha kérdeztünk utánuk, azt a választ nyertük: öltözködnék, jönnek rögtön! Végre a vendégszereplők 8-an berontottak közbünk s ugyancsak istenigazába belepengettek, hogy a közönség mozgásba jött. Mondom, kérem, Perlakon még kevés művésznő vagy művész avagy bármilyen magyar cigány talált ilyen fogadtatásra s ilyen sikert nem igen aratott, mint a „horvát komák”. Zaufoltság tömve volt a terem, mozdulni is lehetetlen volt. Ott volt Perlak intelligentiája és polgár közönsége nagy számban, míg azután a „Tambura mellett, jó bor mellett” kedélyesen töltöttük az időt az igazán feszletes körben. Úgy éjfelután a közönség nagyrésze távozott, — míg színe-java hátra maradt s tánczra kerekedett, mi a legjobb kedvvel folyt egész kivilágos kivirradtig! Igen jó kedv uralkodott, rögtönzött véletlen valami volt, de nagyszertűen sikerült Sikerül is Perlakon minden, mert olyan kedves hölgykoszorúval rendelkezik, mely nem sajnálva semmi fáradságot, megteremti a jó mulatságot. Épen azért merem reményleni, hogy szép erkölcsi sikert fog elérni a folyó 27 én rendezendő „jelmez-estély” is, mert a mint titokban értesültem a nagyérdemű hölgykoszorú teljes számban ott lesz!

Éltetem tehát Perlak kedves hölgykoszorúját, kik igazán nemcsak megteremtői, de éltetői is a perlaki mulatságoknak.

Éljenek soká! — Isten velünk!

„Falusi.”

Különfélék.

Hírvadász. Zdelár Miklós csáktornyai kir. írásbírósi irnokot az igazságügy-miniszter ut ugyanezen írásbíróshoz segédtelekkönyvezetővé nevezte ki.

Hősonatnyilvánítás. A csáktornyai nőegylet és kisdiedvőgyelet javára e hó 20-án rendezett hangverseny és táncmulatság alkalmával Knortzer vendégőls ur a Hattyuszálló bérlője a jótékony cél iránti tekintetből a mulatság összes helyiségeit ingyen bocsájtotta a bizottság rendelkezésére s a terem fűtését s egyéb ide tartozó költségeket sajátjából fedezte. Miért is hálás köszönetét e helyen is kifejezi a bizottság e nőksége.

Háldozások. Krasovecz születelt Luff Anna asszony folyó hó 20-án 92 éves korában Zrinyifalván elhunyt. A megboldogultat e hó 22-én helyezték örök nyugalomra a dráva-vásárhelyi temetőben a gyászoló rokonság és a közönség részvétele mellett. Áldás porain! — Stern Jakab volt csáktornyai, utóbb varazdsi gabonakereskedő e hó 24-én Varazsdon, 53 éves korában elhunyt. A megboldogultat özvegyen maradt felesége és több kiskoru árvája siratja. Nyugodjék békével!

Nyilvános köszönet. A csáktornyai községi elemi népiskola könyvtárának gyarapítására a helybeli Muraközi Takarékpénztár tek. igazgatósága 5 frtot, a Csáktornyai Takarékpénztár tek. igazgatósága pedig 10 frtot volt kegyes ajándékozni. Midőn becses adományait nyilvánosságra hoztam, egyuttal kérem: fogadják a tanítótestület és az ifjuság részéről becses adományaikért legtisztább köszönetünk nyilvánítását. Csáktornya, 1892. február hó 24. Jenei Gusztáv ig. tanító.

A nőgyelet és kisdiedvő javára igen sikerült hangverseny rendezett f. hó 20-án Beér Ferenc zenetanár ur a Hattyuszálló összes termeiben. A hangverseny művészeti részéről más helyen számolunk be. Itt csak annyit kívánunk megemlíteni, hogy Csáktornya közönsége a jótékony cél iránti tekintetből oly szép számban jelent meg, hogy alig férték meg mindnyájan a teremben s a táncz is igen sok karambolla járt, de a két jótékony intézetnek szép összeg jutott. A négyeseket 48 pár tánczolta. Souper alatt igen sikerült tosztokat hallottunk, köztük egyet versben Kollarits aljbiró urtól Ziegler K. óvodai elnök urra; Ziegler a rendezőbizottságra és a közreműködőkre, Wollák ur Beér urra, Beér ur a lelkes közönségre és Ziegler urra mondott felköszöntőt. Azután pedig folyt a táncz kivilágos kivirradtig, s mindenki egy szép éjszaka emlékével tért haza. Je'envoltak: Amtmanné (Légrád), Antauer Mimi (F.-Mihályfalva), Bahunek Bé'áné, Bachrach Szigridné, Baumann Zsigmondné, Benedikt Béláné, Bernyák Károlyné, Bozzay Pálné (Alsó-Lendva), Ehrlich Hermin (Boltornya), Felméri Albertné, özv. Göncz Lajosné, Hochsinger Sándorné, özv. Antalné (Mura-Szerdahely), Hirschmann Samuné, Kaiser Lajosné (Ujudvar), Kohn Hermanné, Kollarits Mihályné, özv. Konyár Mihályné, Kujál Ferenczné (Dráva-Szt.-Mihály), Lustgarten Israelné, Macskásy Sándorné, Maider Márkusné, Margittai Józsefné, Mayer Károlyné, Mayer Hermanné, Mayer Salamonné, Nagy S.-né (A.-Lendva), Neumann Albertné, Pálya Mihályné, Pollák Gyuláné, Pollák Józsefné, Prey Emilia, Pruszátz Alajosné, Rosenberg Lajosné, Rosenberg Rezsóné, Schwarz Albertné, Szeiverth Antalné, Szilágyi Gyuláné, Tóth Lajosné, Tömörny Sándorné (Nyirvölgy), Vlasic Gy.-né (Turcsisce), Wrana Frigyesné (Bányavár), Wrantsits Károlyné, Wollák Rezsóné, Voigné (Nyirvölgy) Ziegler Kálmánné urhölgyek. Leányok: Amtmann Irén (Légrád), Bernyák Amália, Bozzay nővérek (Alsó-Lendva), Egyed nővérek (Dráva-Vásárhely), Ehrenreich nővérek (Mura-Szerdahely), Horváth Blanka, Horváth Blanka (M. Szerdahely), Kaiser nővérek (Ujudvar), Kohn Jenny, Kovacsics nővérek, Lustgarten Róza, Macskásy Jolán, Meider Róza, Majhen Mariska (Mura-Szt. Márton) Molnár Mária, Pollák Julia (Zala-Szt.-Grót), Pruszátz Paula, Szilágyi Kornélia, Stefaitis nővérek (Felső-Mihályfalva), Wrana Gertrud (Bányavár), Wrantsits Irén, Zakál nővérek k. a. — Bevétel volt 243 frt. Fölülfizettek: Böles Sándorné, dr. Csury Jenő, Pálya Mihályné, Hirschmann Samuné, Wollák Rezsóné, Bach-

rach Szikfrid. Mayer Salamonné. Ujváry Mihály, Fink Antal, Erlich Herminé (Bottornya), Bernyák Károlyné, Szeivérth Antal. Simon Lajos, Tóth István, dr. Krasovecz Ignác, Schvarcz Albert, Tódor József, Gráner Miksa, Bosnyákovics Amalia, Adelman Mari, Czvetkovics István, Mencey Károlyné Guttman Lajos (Alsó Lendva); Dugovics Pál, Matyi Márk, Ángyán Aurel, Horváth Lajos. Próbszt Ferencz 1—1 frtot. Debics János 1 frt 50 krt. Kollarics Mihályné, Pruszác Alajosné, Göncz Lajosné, Benedikt Béla, Sárosy Lászlóné, Strausz Sándorné, Szalon Péter, Kohn Herman, Majhen Ferencz Mura-Szt.-Márton) Rosenberg Lajos, Hirschman Adolf, Hirschman Leo, Bozzay Pálné (Alsó Lendva) Nuzsy Máttyás 2—2 frtot, Morandini Bálint 4 frtot. Ziegler Kálmán 8 frtot. Midőn ezen összegeket úgy egyenkénti, mint 69 frt 50 krnyi összegükben itt nyilvánosan nyugtatnók, leghálásabb köszönetet mondunk a — felebaráti szeretet nevében — az egyletünket ily kitüntető módon pártoló nagyérdemű tisztelt közönségnek. Csáktornya, 1892. febr. 24. Ziegler Kálmán ovo-daegyesületi elnök Kollarics Mihályné nő-egyleti elnök

„Zala“ című nagykanizsai politikai lap, szerkesztőt változtatott. Az új szerkesztőre nézve a lap tulajdonos még nem jutott megállapodásra. Egyelőre Kanitz Béla vezeti a lapot.

Köszönetnyilvánítás. Folyó évben a helybeli jótékony célú nőegylet szíves adományaikkal támogatták: ngs Királyi Pál kerületünk országgyűlési képviselője, 50 frttal, a »Muraközi Takarékpénztár« 40 frttal, a »Csáktornyai Takarékpénztár Részvénytársulat« 30 frttal. Fogadják 6 nagysága kerületünk szeretett képviselője nemkülönbén a két intézet tekintetes igazgatósága és a tisztelt tagok a nyilvánosság terén is egyletünk irányában tanúsított szíves jó akaratok és áldozatkész nemes tettükért lebegsőbb hála és köszönetem kifejezését! Csáktornya, 1892. febr. 22. Kollarics Mihályné egyleti elnök.

— Perlak városa Királyi Pál orsz. képviselőt megválasztása alkalmából üdvözlőlvén, **Ó Nagysága** — mint Perlakról írják — a következő sorokban köszönte meg Perlak megemlékezését. — Igen tisztelt városbíró Ur! A csáktornyai v. kerület orsz. képviselőjévé történt megválasztásom alkalmából Perlak város közönségének nevében hoztam intézet szívélyes üdvözlő szavaiért fogadják hála köszönetemet. A mai időben, midőn a pártviszályok szenvedélyes hullámzása több helyütt majdnem ellenes táborokká kényszeríté a különben békeben együtt élő választó közönséget, fontos erkölcsi vívmány rejlik a hazafias tényben, hogy oly nagy és népes kerület, mint a minő a csáktornyai olt az ország határán kiszolgáltatva az igazságot annyi léle áramának, a választást nem csak hogy a békét megbontó minden pártoskodás kizárásával egyhangulag ejtő meg, de tette ezt úgy, hogy tekintettel a ridég téli időjárásra, és a jelölt gyöngéledő egészség körülményeire. ennek távollétében avatta a választást az alkotmányos joggyakorlat fenséges ünnepévé. Hálaan hajlom meg a választó közönség e nagylelkű, de egyszerűs mind honfiai példás eljárása előtt, és biztosítom T. Város Bíró ur utján Perlak város választó közönségét, hogy a kötelezettségeket, miket törvény, vallás és erkölcs-méltányosság és igazság, jog és szabadság a képviselőtől megvárnak, erőm és tehetésem szerint miként eddig, úgy ezental is fogom teljesíteni; és kérem T. Város Bíró Urat, legyen szíves tiszteltteljes üdvözlőletem és köszönetem mellett Perlak város választó közönsége előtt ezen őszinte nyilatkozatomnak tolmácsa lenni! Hazafias üdvözlőletel vagyok T. Város Bíró Urnak Budapest febr. 12-én 1892. aláíratos szolgálja Királyi Pál s. k. orsz. képvis.

Üz. Szombaton, e hó 6-án, Perlakon (Vucsánovecz) délben tűz támadt. Logaszár Lukácsnak a pajtája és istállója égett. A csendes időnek meg a vizes tetőknek kö-

szönhető, hogy a tűz — a különben szűk helyen — tovább nem harapódzott. A helybeli tűzoltók azonnal a vész helyén voltak, továbbá a dráva-egyházi és draskovecziek is.

Helyreigazítás. Lapunk 7-ik számának egyik hymenirében Friedmann M. völegény mint boszniai városi őrmester volt tévesen említve. Friedmann M. bosznia-hercegovinai kerületi csendőr őrmester.

Megbízatás. A csáktornyai áll. tanítóképezdénél a gyümölcsészeti, kertészeti és általában gazdasági oktatásnak szakszerű és egszeges fejlesztése, a tanítójelölteknek ez irányban való alaposabb kiképezetése és ez uton közvetve a népiskolai ily irányu oktatás emelése érdekében a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur, a földmívelésügyi miniszter ural egyetértőleg Molnár István budapesti áll. vinczelériskolai igazgatót, gyümölcsészeti miniszteri biztost — e tekintetben a szakfelügyelői és ellenőrzői tiszttel bizta meg.

— **Haldózás.** Schenk János szelencei plébános e hó 26-án elhunyt. Schenk számos éven át volt Szeenczén plébános, Horvátországból jött Muraközbe s mint jó gazda és vendégszerető pap általános tiszteletnek örvendett. Béke hamvain!

— **Köszönetnyilvánítás.** A Csáktornyai Takarékpénztár 50 frtot, a Muraközi Takarékpénztár pedig 40 frtot volt szíves a csáktornyai tűzoltóegyletnek adományozni, mely összegekért fogadják az illető részvénytársulatok a tűzoltóegylet elnöksége hála köszönetét!

— **Megyei hírek.** Ó Felsőge a király Komend-Ollár községnek iskolaépítkezési célokra 100 frnyi segélyt adományozott magánpénztárából. — Megyénk közegészségügyi viszonyai január hóban nem voltak kielégítő. Különösen influenza, tüdőb és hasi hagymáz uralkodtak. Vörheny 9 községben pusztított, difteritisz pedig N. Kanizsán. — A zalaeger megei takarékpénztár mult évi forgalma 3,457,803 frt volt; osztaléku kamattal 42 frt fizetett részvényenként. — Ráth Ferencz, vendéglosgyezte Somogyi Ilona k. a. t., Fürst Samu nöl vette Brucker Zsófia kisasszonyt Z. Egerszegen. Kohn Lajos pedig Breger Lujza kisasszonyt vezette oltárhoz Keszthelyen. — A keszthelyi balaton parti javítási és átalakítási munkálata serényen foly. A tavasszal új alakot ölt az egész fürdő. — A balatonihalászokra igen szomorúságos a szeszélyes időjárás. Soha oly kevés halat nem fogtak, mint az idén. — Rott Géza, a keszthelyi gazd. intézet szorgalmas növedéke e hó 19-én meghalt. — Sümogen ismeretlen gyilkosok agyonverték Linter János községi érdekerület. — A palini áll. mentelépőbi tenyésztőnek kiszótása alkalmával Kotor község 3 nőri faju mént kapott; továbbá Alad-Domboru 3-at, Leგრэд 2-öt, Perlak 2-öt, Mura-Keresztur 3-at, N. Kanizsa 6-ot, Goricsán 3-at, Mura-Szerdahely 4-et s Mura-Szt.-Márton 3-at. N. Kanizsán Varga József kegyesrendi tanárt szélhűdés érte, mely jobb felét és nyelvét érte. — Horánszky Béla dr. az alsó-lendvai jbirósághoz albróvá nevezettet ki

— **Hazai hírek.** Ó Felsőge e hó 21-én érkezett Budapestre. Hétfőn trónbeszédrel megnyitotta az országgyűlést. Az orsz. képviselők csaknem teljes számmal felutaztak a fővárosba megbízó leveleik átadása végett Kilencz választás ellen adatott be kérvény a választás megsemmisítéséert. A főrendiház 22-én alakult meg; elnökévé a király br. Vay Miklóst nevezvén ki. Az országgyűlés alakuló gyűlése 23-án volt, melyen elnöké br. Bánffy Dezső, alelnökökké pedig Bokros Elek és gr. Andrásy Tivadar választattak meg. — Maria Valeria főherceggasszony javulóléiben van, állapota kielégítő Kornis grófné s Vécsey báróné, udvarhölgyeket szintén betegékké tette az influenza. — **Nemzeti kasszó** febr. 21-én tartotta meg a Széche-

nyi — lakomat, melyen ünnepi szónokként gr. Apponyi Albert szerepelt. — Bethlen András gr. és Josipovich Imre minisztereknek Ó felsége a valóságos belső titkos tanácsosi méltóságot adományozta. — **Roskoványi Agoston,** nyitrai r. kath. püspök, hazánk legidősebb főpapja e hó 24-én végelgyengülésben 85 éves korában meghalt. Tudós és jótékony püspök volt, ki csak a jót, az igazat és a nemest szolgálta teljes életében. Benne a katolikus egyház egyik legnagyobb fiát vesztette el. — **Munkácsy Mihály** világhírű művészünk vázlatban elkészítette új ország-híznok részére a „Honfoglalás“ című nagy képet. — A szt. Benedekrend panonhalmi főapáti állásra a jelölés szerdán történt. Legtöbb szavazatot nyertek: Fehér Ipoly, Villányi Szaniszó és Wagner Lőrincz, kik közül a király egyiket ki fogja nevezni főapátnak

— **„Magyar Génusz“** e heti száma remek kiállításban jelent meg. E fényes lap minden száma megannyi meglepetés. Képei s tartalma olyan változatosak, alkalmisságuknál fogva annyira érdekesekek, hogy a »Magyar Génusz«-szal már ma sem veteledhetik egyetlen hasonló magyar vállalat sem, míg a »Magyar Génusz« határozottan kiállja a versenyt bármely külföldi illusztrált lappal is. Az e héten megjelent számnak főerdekesége az új képviselőház arcképesoportozata; az első sorozatban 56 képviselő arcképevel találkozunk, és ugyanannyi jelenik meg ezután minden füzetben. E számban találjuk báró Bánffy Dezső arcképét, Vaszary Kolos herceggprimásnak egy, 30 év előtti sikerült képmását mentésen magyar nadrágon s e számban van bemutatva Hegyi Antal csongrádi plébános megrajzolt arcképe is. A színházorvatban a Margittay Asszony nem számít“ című új arabjáról szóló referadát Margittay Tihamér kedvelt festőnk három illusztrációja díszesíti. — A »Magyar Génusz«-ra előfizethetni bármely napon, miután az eddig megjelent számok raktáron vannak. Előfizetési árak egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Kerespesi-út 14. szám

Szerk. üzenetek.

Zrinyifalva. G. A lakodalmi szokásokat megkaptuk. Mielőbb megkezdjük közlésüket. — **A. Lendva. B.** Az elbeszélést köszönettel vettem. Az illető tárca részlet kihagyásáról nincs tudomásom. Valószínűleg a nyomdában történt a hiba így is volt értelme. — **Hodosán. K.** Későn jött; csak a jelen számban lehetett közölni. — **Kotor.** A névmagyarozatot kérjük! — **Csáktornya. Zala.** A tudósítást közöljük! Máskor is kérjük szíves közreműködését lapunk hasábjain.

NYILTTÉR.*

Csikos és koczkás selyemszöveteket, Luisina, Foulard Sürrah-Taffeta-nemkülönbön Merveilleus selymeket is méterenként 45 krtól 3 frt 85 krig egyes öltönyökre, vagy egész végékben is postabér- és vámmentesen Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Mintak postafordulóval küldetnek. Svájczba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovat alatt közlöttékért felelősséget em vállal a szerkesztő.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JOZSEF

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vruom. — Sve pošiljke tičuće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Josefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Kajšara Fischel Filipova kam se predplata i obznanje pošiljaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći družtveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki tijeđen jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagaćućega činovničkoga družtva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

MEDJIMURJE

Predplatna čena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Fojedini broji koštaju 10 kr.

Obznanje se poleg pogodbe i tak računaju.

O vredjenju valute.

Valuta, = penezna vrédnost).

II.

Dalje.

Za koji den zestale se budu vu Beču i vu Budimpešti komišije, kojim budu ministri financijah predložili više pitanjah, kak bi se vu austro-magjarskoj monarkiji imala regulirati valuta. Komišije nebudu se dugo dogovarjale, ar su glavna načelna pitanja već rěšena; one se budu bavile samo nekojimi malenkostmi, a onda budu obedva ministri predložili orsackim spraviščam zakonske osnove o regulaciji. Pitanje je anda postalo znamenito, ter se bude za koj den živo razpravljalo. Ipak je vjerojatno, da velikoj ve ino občinstva, koje se nebavi financijalnim pitanji i posli, vu ovoj stvari neće vno go toga biti jasno. Stoga budemo vu sljedećem kak novine „Neue Wr. Tagblatt“ vu kratkom i popularno razpravljaju vsa eventualna pitanja, koja moreju doći od strane občinstva, da mu bude stvar razumljiva.

Pita se vu obće pred vsem tim, kaj je to valuta?

Valuta je talijanski rěč, a znamenuje vrédnost. Rabi se n. pr. pri mēnicah vekslinoh, na kojih se piše: „Vrédnost prijel sam vu gotovom“. Vu peneznih dugovanih označuje se imenom valute penezna jedinica, koja nam služi kakti merilo vrédnosti.

Valuta je anda „Werth, vrédnost“. Nemci denes to označuju i rěčjom „Währung“, a mi rěčjom „vrednota“, akoprem ima vu stvari vrlo fina razlika. Dok „Valuta“, „Werth“, „vrédnost“ znamenuje peneznu jedinicu kojega sistema, označuje se imenom „Währung“, „vrédnota“, orsacka garancija, da kovani penez ima zakonom prepisanu težinu i finoću. Vu navadnoj porabi istovětno se rabe za valutu rěči „Werth i Währung“, kak i „vrédnost i vrédnota“.

Za oznaku valute mi budemo pridržali rěč vrédnota.

Vrédnote ima vsake fele. Zlatna vrédnota zove se onda, kad se kak vu Englezkoj kuje samo zlati penez sa podpunom plaćenom vrédnostjum, doćim izdani sreberni penez rabi samo kakti drobiš (drobni penez) za mōnjanje.

Imenom sreberne vrédnote označuje se, kad vu kojoj zemlji rabi samo sreberni penez kakti zakonito plaćevno sredstvo, kak je vu Istočnoj Indiji.

Kuje li se vu kojoj zemlji po stalno ustanovljenoj međjusobnoj vrédnostnoj razmēri (relaciji) i zlati i seebren penez, onda

ima takova zemlja dvovrstnu vrédnotu, tak imaju sjedinjene države (orsagi) amerikanske.

Ona vrédnota pako zove se dvostruka vrédnota, kad se kak vu Nemačkoj kuje dođuše samo zlati penez, no gda ipak vrėdi i starei srebrni penez pri plaćanju.

Vu austro-magjarskoj monarkiji vrėd (gilta) nominalna sreberna vrėdnota; nominalna zato, ar poleg srebernih penez prehadja i papirnati penez uz prisiljeni tečaj. Penezni ključ je 45, tojest od jedne carinske funte (pol kila) finog srebra, komu se samo zaradi vekće tvrdoće priměša jeden deveti del kufra, kuje s 45 komadah jednakih penez (peneznih jedinica). Pokedob se ta jedinica zove forint, nazivlje se naša vrédnota i forintačka vrédnota (Guldenwährung), zaradi razlike vrédnotah vu markah, frankih, lirah itd.

Vu Austro-Magjarskoj znamenuje anda: Jamstvo, da je jedna forinta tak teška i tak fina, kak nastaje, kad se od jedne carinske funte finog srebra s priměšanjem od jeden deveti del funte kufra izkuje 45 komadah jednakih penez.

(Drugiput dalje).

Priredil:

Glád Ferencz.

Z A B A V A.

Naš kapetan.

Sva okolica ga je tak zvala. — Bil je to visok jak čověk, nu dober, da mu je trėbalo para iskati. — Sa svakim ljubezen, a žepih uvěk bi imel puno svake vrsti cukora, a čim bi darovali svoje male ulanare; tak je nazaval decu, koja su jašće na prutu k njemu dohadjala. Sprva su se ga sva deca bojala. A kak nebi? Gda je bil malo kak vele, dobre volje, govoril je tak glasno, da su se svi oblaki na selskih hižah stresali.

Bil je neženja. Nikomu neje hotel pripovedati zakaj se neje oženil. Mi mlajši gustoput smo ga pitali, nu ou bi svakiput silno odgovoril kakti srdito. Kaj vas je briga za me, te bi se malo zamislil, a ako je bil pri vinu, bi zaplakal. Ali otajnost nesmo mogli nikak zeznati.

Gda je jedenput dobre volje bil, a mi smo ga nagovarjali, da bi nam pripovedal, rěče: Čekajte, dok se oženim! — Neje ljubil samoću. Najrajše je nas mlajše skupljač okolo sebe, te nam pripovedal o koječem i o svem. Premda smo mi dva za jednu vuru hoda bili oddaljeni jedan od drugoga, ipak je on gustoput k meni došel. Ako ja nebi k njemu u meac danov, niti jedenput došel,

onda jaj meni! Imal je bižicu i nekaj zemlje, a penzija mu je bila takova, da se je mogel lahko prehraniti. To je bilo ravna o Katarinje. Zima, da sve sneg skripi. Odlučil sam, da se odsaućem k našemu kapetanu, ar nesam celi mesec pri njem bil. Ravno sam si bundu ogrnu, pak da pojdem, al sam spazil, gde mimo stražar maše, da počekam. Gda je k meni došel, predal mi je vu velikom omotku s črljenimi slovimi napisani list. Već po rukopisu poznal sam, da mi kapetan piše. Kaj je? Pomisljal sam, ar on je redko pisal.

Brže odprem pismo, ar sam se nadjal, da je nekaj zvanrednoga i vu istinu!

Denes ob četvrtjoj vuri, da si pri meni! Ženim se, a ti si neženja, pak budeš mi dever.

Tvoj kapetan. I već nikuj.

Sidem na sanih, te se spravim za svate. Sanjak je, da si boljega nemoreš pomisliti. Savi letiju, te se čini čovėku, kak da bi se po zraku vozil. Zamotan vu bundu, mogei bi se na takvom putu vugodno naspati.

Gda sam došel k kapetanu, već me je oćekaval, rěče:

Gde si tak dugo?

Ovde sam!

Je li si dobil moj list?

Jesam, odgovorim mu. Prevućil sam ga, te sam ero k Vam došel. On je nam svim govoril „ti“, a mi njemu „vi“.

Budeš dever!

Znam, ali skim?

Sa sestrom moje dojuće zene. Jeli ti je prav?

Je. — Nu gda ste vi to brže vćinili, pak nam od toga niti rěči neste povedali? Ja sam o to dosta blizu, ali do denes nesam od toga nikaj znal.

Znaš kak je? Najbolje je pitati mladenu, oćeš me? — Nećeš me. Ako rěče oću, a ti idi namah pred oltar, ar ako se to dugo nadovlači, pak se svakomu pripoveda, bi li nebi li? — more se dogoditi, da mladenka rěče: Ja sam si premislila, pak sam previdla, da mi nebi mogli skupa živet, te sam se odlučila neiti za muža.

Vežda, molim te, premisli, da bi se to meni dogodilo. — Kud bi ja od sramote? Moral bi od sramovanja vu črnu zemlju prepasti.

Prav ste vćinili. — Ali još neznam koga uzimljete.

Počekaj, pak budeš videl!

Dok smo se mi dva spominali, dojde kum, drugi gosti i stari svat.

Još nėsnu ni tri vure bile, rěče kapetan: Vežda se spravljajmo! Ali kam? Pitamo mi, ar nam još nėje rekeli, koga uzimlje.

Samo za menom!

Mi smo ga sledom nasledovali, te smo ga s putem pitali, jeli ova? jeli ona? — On se samo smejal, te bi rekel: Ali ste zredljivi! — Tak nemorete počekati.

Najpotlje duši smo k njegovj mladenki. Več sam ju poznava od predi. A kapetan je svigdar, gda god se je s njom zestal, pripovedal. Ali je to stvorenje primamljivo!

I bila je primamljiva. Minulo joj je već 35 let, no iz očih joj je, kaj je redko pri devojkah te dobe najti, sčvala dobrota srca. Drugač nje bila lèpa. — Visoka bledoga lica, temno modrih očih, nêje odavala lèpotu, ali očii su ju otavale, da bude dobra žena i mati.

Nigdar nêje hlepela za društvom. Z vekšinom je bila pri domu, te je njegovala i prigledala po ljeti i zimi svoje svakovrstne cvetêje. Nigdo nêje po nju dohadjal, da bi ju k sebi odpeljal, a ona je slabo za koga i marila.

Gda je došel kapetan, te ju molil za ruku, rekla mu je, da su one dvoje ze ze nitbu već prestari; ali kapetan začel je dokazovati, da je ona i on vu najboljšoj dobi, gda se ravno i mora ženiti i udavati, a nekak se čini Još po mlèku diši a već bi se ženil.

Najpotlje mu obeča. Je, nego, ako se nepremisli. Bojal se on, da bude se mladenka premislila, te ga ostavi, pak zato brže nague, da se venčaju.

Gda smo došli tam, već smo sve prpravni našli, te smo i taki odišli na venčanje. Po venčanju seli smo si za pun stol, da se okrepimo.

Naš mladoženja bil je osobito dobre volje. Svakovrstne šaljive pripovedke, samo su mu išle od vustih, kak da bi je iz rukah sipal. Na jedsput ga naš Tuma zapita:

Je li se spominate, da ste nam obečali da budete nam pripovedali, zakaj ste zamrili na lèpi spol.

Vi ste kapetane, to odgadjali tak dugo, dok se neoženite. Vezda ste oženjeni, sad treba, da obdržite zadanu nam reč!

(Dalje sledi.)

Priposlat:

☞ ☞

KAJ JE NOVOGA?

Razbojnik vodja Lefter.

Iz Sara Muse vu Bugarskoj pišu: Vnogo spominjani razbojnički vodja Johannes Lefter, pred kim je sve trepetalo i komu je bugarski kormanj postavil čenu na glavu od nekoliko jezer forinti, zatečen je 30-ga januara ovoga ljeta ob 11 vori pred poldan vu jednoj šumi nedaleko odvud po bugarskoj straži, koja ga je vlovila i strelila, ter mu je na mestu policijni lajtuant Petko odrezal glavu. Lefter, 39 ljet star čovek, neoženjen, rodom iz Carigrada, 9 ljet je sa svojom tolvajskim bandom robil po Bugarskoj, osobito na Balkanu. On je počinil silu božju razbojstvah i orobil je vsake fele trgovce za silne penese. Navaden je bil provaliti vu željezne cuge i na dampsife ter spavajuće putnike omamiti svakovrstnimi narkotičnimi sredstvi, pak ih onda orobiti. To je delal i po velikih oštarijah pod vsake fele krivimi ime ni i svigdar je vušel. Vezda ga je vlovila usdbina. Lefterova glava poslana je kakti

trofeja simo, gde je 24 vure visela na jednom lampšu ljudstvu na ogled. Drugi den poslana je glava vu Burgas, gde su ju nabili na količ i izložili črez dva dana pred policijnim stanjem. Ljudstvo je na jezero išlo gledat. Na 2-ga februara poslana je glava bugarskom poštom vu Sofiju, gde ju je fotograf Manas na tri načina fotografiral.

Nadvojvodkinja Marija Valerija.

Od 18. februara izdani glasi o betegu nadvojvodkinje konstatuju, da je obćenito stanje povoljno i umirljivo. Dneva je visoko betežnica sprevočila mirno. Vužganje plućah je henjalo.

Put nadvojvodkinje Štefanije.

Iz Pariza telegrafirali su, da je francuzki general — resident vu Tunisu vpučen po austro magjarskom glavnom konzulu Pitneru o predstojećem dohodku nadvojvodkinje Štefanije vu Tunis.

Atentat jednoga stražara.

Noću od petka na subotu dogodil se je vu Beču težek atentat policijnoga stražara na odelnog policijnog inspektora — 28 ljet star stražar Vilim Šlag bil je vu službi nemaren pak ga je njegov predpostavljivi zapovednik Silvester Reininger već krat zepotal. Zaradi toga došlo je do vrlo napetog odnošaja med obdevimi. Kad je Šlag spomnute noći došel vu komisarijat, opet ga je inspektor zepotal, da svoju inspekciju je navaden presedeti vu krèmi, pak da ga bude zaradi toga morat prijavit višjem mestu. Na to je potegnul Šlag svoj revolver ter ga je zprokil Reiningeru vu glavu. Kuglja je predrla nad lèvim okom glavu. Kad je Šlag po drugi put hotel pucati, razoruzali su ga pajdaši, koji su k tomu priskočili. Šlag se nije suprotivil vlovljenju i još je rekel, da je hotel streljiti svojega pregrizljivoga protivnika i sebe. Predan je sudu. — Reininger čovek 38 ljet star, otec 7 dece, predan je vu špital, gde vsaki čas očekuju njegovu smrt.

Dar papinskóm nunciju.

Magjarski primos Vaszary prikazal je papinskom nunciju Galimbertu, koji ga je posvetil biskupom, preljepi biskupski prsten vu vrednosti od 2500 forinti.

Nemiri vu Italiji.

Novine javljaju, da su se Forenzi kod Potenze dogodili veliki nemiri prigodom egzekucije štibre (poreza). Ljudstvo je nahr pilo na šandare, tri njih je vubilo, a četiri ranilo. Na to je razjareno ljudstvo navalilo na občinsku hižu, ter ja vužzalo. Iz Potenu ze poslana je vojska vu pomoć.

Betežni kardinali.

Kardinal Mermillod, koji se već duže od jednoga ljeta bori s težkim betegom prijel predevčerom vu Rimu posljednju pomast (krizmanje). Zvun njega još su betežni kardinal Laurenzi, kardinal Horvard, koji je već pet ljet vu narhauzu, kardinal Plače, koji je ves škrcen, i Melchers, koji se je komoj stal od teškoga ter je jako slab.

Požar Royal-hotela vu Nju-Jorku.

Hotel Royal, veliko stanje od šest kondignacijah, izgorilo je, tak glasi telegrafička štafèta iz Njn Jorka. Na žalost zaglavilo je vu ognju vnogo ljudih. Ogenj se je pripetil

vu pivnici, i tak je hitro sfondal vse štenge vu stanju, da su se stanovniki ni mogli osloboditi. Prvlje još, nego li su ognjogasci započeli braniti, gorel je već i krov. Zaradi straha poskakalo je vnogo per onah s oblokov te su tak se ili vmoirili ili težko ozledili. Po izpripovedanju gospodara hiže, apalo je vu subotu vnoči vu hotelu (veliki oštariji) 165 personah, od kojih se je, kuliko se do vezda zna, samo 63 oslobodilo. Zrok požara nije poznat.

Razbojnički vodja izvan službe.

Iz Atene javljaju, da se je poznani tolvajski vodja Atanasios, koji je pri Čerkezijeja napal željeznički cug i orobil putnike, naselil blizu Larise vu Tesaliji, i kupil je imanje i da vezda mirno žive. (Ako ga aubene oblasti vu tom nepačju, onda je to vu Turskoj i Grčkoj najbolši posel, biti tolvajom).

Sneg vu Parizu.

Iz Pariza su telegrafirali; da je ondi 16. februara opal veliki snëg, koji je preprečil vsu vužaju. Snëg je tak natrpal vultice, da niti s koli nje moći prehadjati. — Snëg je opal i po celoj Francezkoj, ter se je dogodilo i više željezničkih nesrećah.

Pobègel tat s milijuni.

Ovih je duevov pobègel iz Rima neka-kov Melleria, koji je vkral svojoj materi dva milijuna franakah. Melleriu vlovili su predevčerom vu Bruselju vu oštariji, kad je prav sedel pri obedu. Pri njem naš'i su 240 jezer frankov, ter su mu je vkrej vzeli, a njegova draga je pak zaprta takaj zaradi krađe. Pri njoj su našli 60 jezer franakah i dragocnostih vu vrednosti od 30 jezer franakah.

Horvatsko-magjarski razgovori.

Horvát-magyar beszélgetések.

Od vremena. — Az időről.

- Véter se je preobrnuł.
- A szél megfordult.
- Ošter, hladen, jak veter puše.
- Éles, hűvös, erős szél fú.
- Mokro je vrème.
- Nedves idő van.
- Deždjevano je vrème.
- Eső idő van.
- Deždj ide.
- Eső esik.
- Rosa pada.
- Harmat esik.
- To je samo prelazan oblak.
- Ez csak átfutó felhő.
- Deždj bude išel čè i den.
- Az eső esni fog egész nap.
- Deždj popuša.
- Az eső enged.
- Vre neide deždj.
- Már nem esik az eső.
- Tuča ide.
- Jég esik.
- Jako je išla tuča.
- Nagyon esett a jég.
- Tuča je pokvarila drveće.
- A jég megrongálta a fákat.
- Prošiu noć je jako išel snëg.
- A mult éjjel nagyon esett a hó.
- Sneg je jako glibok.
- A hó nagyon mély.
- Veliki prepuhi su bili.
- Nagy fúvatagok voltak.

- Snég se tall.
- A hó olvad.
- Po vulical je vnogo blata.
- Az utcákön sok ár van.
- Vani je jako blatno.
- Kint nagyon sáros.
- Vi ste me zablatili.
- Őn beszározott engem.
- Blaten sam od pete do glave.
- Sáros vagyok a sarkamtól a fejemig.
- Jako se zmrzne.
- Nagyon megfagy.
- To je jaki mraz.
- Ez erős fagy.
- Voda se je zmrznula.
- A víz megfagyott.

LOTERIJA. Buda 21-ga febrara 1892.
47 16 75 43 44

Cena žitka — Gabona árak

1 m-mázsa. — 1 m-cent.		frt	kr.
Buza	Pšenica	9	25
Zab	Zob	5	75
Rozs	Hrž	9	—
Kukoricza	Kuruza	5	60
Árpa	Jecmen	6	—
Fehér bab	Grah beli	6	25
Sárga „	„ žuti	5	75
Vegyes „	„ zmešan	5	—

4890 tlkvi szám 91.

Arverési hirdelményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajtónak Zsivulics Lőrincz végrehajtást szenvedő elleni 280 frt 43 kr. tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nkanizai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbróság) területén lévő gárdinovecki 262 tk. 167/a hrsz. a. 52 frt, 222/b hrsz. a. 73 frt, 249/a hrsz. a. 55 ft. 324/b hrsz. a. 28 frt, 1090/a hrsz. a. 77 frtra, 1102/a hrsz. 29 frt, 1156/a hrsz. 118 ft, 689 hr. sz. a. 110 frt, a gárdinovecki 8 tk. 8 hrsz. ingatlan az ezen tkvben felvett egész legelő és erdő illetmény és ez utóbbi ingatlan ter- tozékaira 296 frt becsértékben az arverést ezennel megállapított kikiáltási árban elren- delte, és hogy a fennebb megjelölt ingat- lanok az

1892 évi március hó 3-án d. e. 10 óraker gárdinovecki község bíróságánál megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik, tartoznak az ing- atlanok becsárának 10 százalékát készpénz- ben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. steri rendelet 8. §-ában, ki- jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíró- ságnál előleges elhelyezéséről kiállított sza- bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1892. évi decz. hó 20 napján. A csáktornyai kir. jbróság mint tlkvi hntóság. 983

BOR-KIVONAT

Tökéletesen egészséges bornak pár perc alatti előállítására, a mely bor a természetes bortól miben sem különbözik ajánlom ezt a jónak bizonyult különlegességet.

Ára 2 kilónak (mely 100 liter bor előállítására elegendes) 5 frt 50 kr., a készítéshez szükséges vevény díjtalanul mellékeltek. A jó eredményért és egészséges gyártmányért kezeskedem.

Spiritus-meggazdálkodás

éretik el az én utólérhetetlen Erősítő-Essenзем által a pálinkánál; ez kellemes és metsző ízű és csupán nálam kapható.

Ára 3 frt 50 kr. kilónként (600—1000 literhez alkalmazva.) Használati utasítással ellátva.

Ezen különlegességeken kívüli ajánlok még eszentiákat Rum, Cognac és Likörök stb. készítéséhez utólérhetetlen minőségben. Utasító vé- nyek díjtalanul csomagoltatnak a küldeményhez. Árjegységek díjtalanul.

Pollák Károly Fülöp

Essenc-különlegességek gyára: Prágában.

Szolid képviselők kerestetnek.

Fenyő-szesz

(fenyő-illat)

lakásokban a legjobb és leghathatósabb levegő tisztító és fertőtlenítő szer, fel- séges hamisítatlan erdőillata és ózon- fejlesztő tulajdonsága által a szoba leve- gőt tisztítja és fertőtleníti — a jelen- legi zord időjárás alkalmával midőn is ragályos betegségek u. m. influenza. stb. napirenden vannak — nem eléggé — ajánlható.

A fenyő-szesz orvosi felügyelet mel- lett lesz készítve az eggenbergi vizgyógy- intézetben Grác mellett.

Egy palaczk ára 60 kr. — Egy doboz 3 palaczkkal 1 frt 80 kr.

Csáktornyan **STRAHIA TESTVER**

uraknál kapható.

963 4-4.

KOZE za cizmare,
KOZE „ šostare,
KOZE „ remenare
KOZE „ Satlere

Na malom i na velkom

DOBRU ROBU I FAL

pri B. MOZES

VU ČAKOVCU

piac. polek farne cirke
moči dobiti.

974 3-10

PETÁNCZI SAVANYUVIZ

Alsó-muraközi főraktára PERLAK.

Szíves figyelmébe ajánlom tisztelt vevőimnek, hogy eddigi

petánczi savanyuviz raktáramat

oly annyira megnagyobbítottam, hogy vevőim bárminő nagy megrendeléseinek is megfelelhetek.

Utóbbi időben a petánczi savanyuviz

influenza ellen

kitűnő praeservatív gyógyszernek bizonyult.

Kiváló tisztelettel

KRAMARITS VIKTOR

fűszer- és csemege-kereskedő

784 1 — 3.

PERLAKON.

Csúsz, közbüny, igazságadás, fejfájás, csípőfájdalom, hátfáj- dalmom stb. ellen legjobb bedörzsölés a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller.

Több mint 20 év óta a legtöbb család- ban ismeretes mint fájdalom-enyhítő szer és majdnem minden gyógyszerárban kap- ható 40 és 70 kr.ért. Minthogy utánzóak léteznek, sanál fogva mind g. háttározottan: „Horgony-Pain-Expeller“ kérendő.